

Sygn. akt II KK 338/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **A. N.**

ukaranego z art. 96 § 3 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 24 listopada 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść ukaranego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 20 października 2015 r., sygn. akt IV Ka .../15

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt II W .../15,

**uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt II W
.../15 i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § k.w.
umarza postępowanie, a kosztami postępowania w sprawie
obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt II W .../15 Sąd Rejonowy w K. uznał obwinionego A. N. za winnego tego, że: w dniu 8 października 2013 r., w K., będąc właścicielem samochodu marki Mercedes o numerze rejestracyjnym [...] i będąc zobowiązanym wskazać na żądanie Komendanta Straży Miejskiej w K. komu powierzył pojazd do kierowania w dniu 30.09.2013 r. o godz. 17.34 w B., nie udzielił tej wiadomości o tożsamości kierującego, który w w/w miejscu i czasie popełnił wykroczenie z art. 92a k.w. tj. czynu z art. 96 § 3 k.w. i skazał go na karę grzywny w kwocie 500 zł.

Powyższy wyrok zaoczny został zaskarżony przez obrońcę obwinionego.

Wyrokiem z dnia 20 października 2015 r., sygn. akt IV Ka .../15, Sąd Okręgowy w K. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł Rzecznik Praw Obywatelskich, który sformułował zarzut rażącego naruszenia art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. polegającego na utrzymaniu w mocy zaskarżonego apelacją obrońcy obwinionego wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w K., pomimo zaistnienia po zapadnięciu tegoż wyroku negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności wykroczenia przypisanego A. N., obligującej Sąd odwoławczy do uchylenia wyroku zaocznego Sądu I instancji oraz umorzenia postępowania, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.

W konkluzji kasacji Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w K. oraz utrzymanego nim w mocy wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w K. i umorzenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Zgodnie z art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Z kolei, w myśl art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania.

Czyn przypisany A. N. wyczerpujący znamiona wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. został popełniony w dniu 8 października 2013 r. Jego karalność ustała więc w dniu

8 października 2015 r., to jest po zapadnięciu wyroku zaocznego Sądu pierwszej instancji, na etapie postępowania międzyinstancyjnego.

Sąd Okręgowy w K., dokonując w sprawie obwinionego kontroli odwoławczej, pomimo obowiązku wynikającego z art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. w zw. z art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w., nie dostrzegł z urzędu powyższej okoliczności i zamiast uchylić zaskarżony wyrok zaoczny i postępowanie umorzyć, utrzymał go w mocy. Zapadły w dniu 20 października 2015 r. wyrok Sądu Okręgowego obarczony jest zatem uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę odwoławczą, o której mowa w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. W tej sytuacji, wobec zaistnienia ujemnej przesłanki procesowej z art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. zaskarżony wyrok oraz poprzedzający go wyrok Sądu Rejonowego w K. należało uchylić i postępowanie w sprawie umorzyć. Mając na uwadze powyższe argumenty, rozstrzygnięto jak na wstępie.

kc